

beleggingsdiensten en de distributie van financiële instrumenten (de “wet van 22 maart 2006”).

Als gevolg daarvan meenden deze tussenpersonen dat zij de bescherming van de artikelen X.27 t.e.m. X.34 WER ontberen (waaronder de door art. X.27 WER voorgeschreven verplichting voor de persoon die het recht verleent om het ontwerp van de overeenkomst en het afzonderlijk document dat de gegevens van art. X.28 WER bevat, minstens één maand voor het sluiten van de samenwerkingsovereenkomst te bezorgen aan de wederpartij).

Het Grondwettelijk Hof oordeelde dat dit verschil gebaseerd is op een objectief criterium; namelijk het feit dat zij hun activiteiten uitoefenen in de specifieke bank- en verzekeringssector, en aldus specifieke wetgeving op hen van toepassing is (met name de wet van 22 maart 2006, alsook de wet van 4 april 2015 betreffende de verzekeringen), terwijl de andere categorieën van tussenpersonen niet onderhevig zijn aan dergelijke specifieke wetgeving. Deze specifieke wetgeving, zo oordeelt het Grondwettelijk Hof, verleent de zelfstandige bank- en kredietbemiddelaars afdoende bescherming, aangezien zij verplicht zijn hun opleiding, ervaring en kennis van de sector aan te tonen, wat hen in staat zou moeten stellen om commerciële samenwerkingsovereenkomsten te ondertekenen met volle kennis van zaken zodat zij niet kunnen worden beschouwd als de zwakkere economische partij die de door Titel 2 van Boek X WER geboden bescherming d.m.v. de precontractuele informatie nodig heeft. Het Hof geeft ook aan dat Titel 1 van Boek X van het Wetboek van economisch recht voldoende bescherming biedt voor de bank- en verzekeringsagent, aangezien die hem in staat stelt om met kennis van zaken te beslissen om al dan niet in te gaan op een overeenkomst van commerciële samenwerking. Het Grondwettelijk Hof oordeelt derhalve dat de bank- en verzekeringsagenten niet zonder redelijke verantwoording werden uitgesloten.

Eerder oordeelde het toenmalige Arbitragehof in zijn arrest nr. 41/2005 van 16 februari 2005 dat artikel 3, 2° van de wet van 13 april 1995 betreffende de handelsagentuurovereenkomst, voor de opheffing ervan bij de wet van 4 mei 1999, het gelijkheidsbeginsel in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schond, doordat dit artikel stelde dat deze wet van 13 april 1995 niet van toepassing was op de door verzekeraars met hun (verzekerings)agenten afgesloten overeenkomsten. Het Grondwettelijk Hof lijkt hier nu op terug te komen o.a. op grond van de verplichte opleiding die bank- en kredietbemiddelaars moeten volgen.

R.F. en J.D.

3. VENNOOTSCHAPSRECHT/DROIT DES SOCIÉTÉS

*David Haex en Tonya Aelbrecht*¹⁴

Wetgeving/Législation

Voorstel van de Europese Commissie van 30 november 2015 voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het prospectus dat moet worden gepubliceerd wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel worden toegelaten¹⁵

FINANCIEEL RECHT

Openbare uitgifte – Prospectus – Transparantie

DROIT FINANCIER

Emission publique – Prospectus – Obligations de transparence

In het kader van een breder Europees actieplan tot opbouw van de kapitaalmarktenunie heeft de Europese Commissie op 30 november 2015 een voorstel voor een verordening tot herziening van de prospectusrichtlijn nr. 2003/71/EG ingediend. Het voorstel bevat een zestal grote veranderingen ten opzichte van de huidige prospectus richtlijn (nr. 2003/71/EG), die overigens zal worden vervangen door de nieuwe verordening:

- **Uitzondering prospectusplicht voor kleine kapitaalverhogingen:** emittenten moeten geen prospectus voorzien indien het bedrag van de geplande kapitaalverhoging niet hoger is dan 500.000 EUR, met een mogelijkheid voor lidstaten om het maximum op te trekken tot 10 miljoen euro in geval van een lokale kapitaalverhoging.
- **Vereenvoudigd prospectus:** kmo's genieten een minimale openbaarmakingsregeling bij het opstellen van hun prospectus mits zij geen effecten hebben die tot verhandeling op een gereguleerde markt zijn toegelaten.
- **Minder administratieve lasten voor genoteerde vennootschappen:** ook genoteerde vennootschappen die reeds een prospectus hebben uitgebracht zullen voor secundaire uitgiften kunnen genieten van een minimale openbaarmakingsregeling.
- **Kortere en begrijpbare prospectussen:** via een meer relevante informatieverstrekking wil de Commissie de, vaak te ingewikkelde, prospectussen duidelijker maken voor de potentiële investeerder. Nieuwe maatregelen zijn onder andere een beperking van de samenvattende nota tot maximum 6 bladzijden en een beperking van de risicofactoren tot risico's die eigen zijn aan de emittent en haar effecten en die van materieel belang zijn.

¹⁴. Advocaten te Brussel.

¹⁵. COM/2015/0583 final.

- **Een “Europees paspoort”:** met het oog op een grensoverschrijdende uitgifte van effecten in de EU, zal een jaarlijks registratiedocument in de vorm van een universeel registratiedocument, mits voorafgaande goedkeuring van de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst, de emittent toelaten om veel sneller goedkeuring te verkrijgen van het prospectus door een EU-lidstaat. Na 3 opeenvolgende jaren zal, indien bepaalde voorwaarden voldaan zijn, geen voorafgaande goedkeuring meer vereist zijn.
- **De rol van ESMA:** de bevoegdheden van ESMA inzake toezicht op de prospectussen worden uitgebreid en ESMA zal een publiek toegankelijke database bijhouden van alle prospectussen uitgegeven binnen de Europese Economische Ruimte.

Gedelegeerde verordening nr. 382/2014 van de Europese Commissie van 30 november 2015 tot aanvulling van richtlijn nr. 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen voor de goedkeuring en publicatie van het prospectus en verspreiding van reclame en tot wijziging van verordening (EG) nr. 809/2004¹⁶

FINANCIËEL RECHT

Openbare uitgifte – Prospectus – Reclame – Toezicht
DROIT FINANCIER

Emission publique – Prospectus – Publicité – Surveillance

Op 30 november 2015 heeft de Europese Commissie bovendien een gedelegeerde verordening aangenomen betreffende het goedkeurings- en publicatieproces van het prospectus en de verspreiding van reclame. Een groot deel van de ingevoerde regels worden in de praktijk reeds toegepast wanneer een prospectus ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de FSMA. Onder meer de volgende punten verdienen te worden vermeld:

- **Informatie opgenomen bij kruisverwijzing:** bij de indiening van een prospectus zal ook de informatie die in het prospectus is opgenomen bij kruisverwijzing moeten worden overgemaakt aan de FSMA. Bovendien moet de elektronische versie van het prospectus hyperlinks bevatten voor zulke kruisverwijzingen.
- **Disclaimer:** de toegang tot het prospectus dat in elektronische vorm ter beschikking wordt gesteld op de website van de uitgevende instelling of van een financiële tussenpersoon mag niet worden onderworpen aan de volgende voorwaarden: het betalen van een vergoeding, het doorlopen van een registratieproces of het aanvaarden van disclaimers die de wettelijke aansprakelijkheid beperken.

^{16.} http://ec.europa.eu/finance/securities/docs/prospectus/151130-delegated-regulation_en.pdf.

Het blijft wel toegelaten – en dit wordt zelfs uitdrukkelijk opgelegd – om beleggers disclaimers te laten aanvaarden inzake het grondgebied waarop het betrokken aanbod wordt gedaan.

- **Reclame:** indien reclame wordt verspreid voor een openbaar aanbod of toelating tot notering en nadien een aanvulling bij het prospectus moet worden gepubliceerd ten gevolge van een wezenlijk nieuw element of materiële fout of onvolledigheid, dan moet ook een gewijzigde reclame worden verspreid indien hierdoor de eerdere reclame onjuist of misleidend is geworden. Informatie die wordt verspreid (als reclame of voor andere doeleinden) mag niet in tegenspraak zijn met de inhoud van het prospectus. Bovendien mag de verspreide informatie geen materieel onevenwichtig beeld geven van de informatie die in het prospectus is opgenomen.

4. VERVOER/TRANSPORT

*Frank Stevens*¹⁷

Rechtspraak/Jurisprudence

Antwerpen (4de k.) 18 januari 2016

Zaak: 2013/AR/2856

VERVOER

Vervoersverzekering – Zeeverzekering – Goederenpolis – Dekkt enkel materiële schade en verlies van lading, veroorzaakt door een transportrisico – Geen dekking voor kosten ten gevolge van scheeps- en ladingbeslag
TRANSPORT

Assurance de transport – Assurance maritime – Police cargaison – Couvre uniquement le dommage matériel ou la perte de cargaison, causée par un risque du transport – Frais occasionnés par l’arrêt du navire et de la cargaison non couverts

Een goederentransportpolis beoogt de dekking van materiële schade en verlies van lading, zoals die voortvloeit uit transportrisico’s. De verzekerde moet aantonen dat de lading beschadigd werd of verloren is gegaan, of dat hij buitengewone uitgaven heeft gedaan ter vrijwaring van de lading, en moet een verband aantonen tussen deze schade en het transportevenement.

Wanneer beslag wordt gelegd op het schip en de lading in het kader van een betwisting over het eigendomsrecht op de lading en de wettelijkheid van de uitvoer van deze lading (ontbreken van de nodige documenten), zijn de kosten van het verweer tegen dit beslag en de kosten om de lading over te slaan in een ander schip noch materiële goederenschade, noch reddingskosten of kosten ter voorkoming of beperking van gedekte materiële schade.

^{17.} Advocaat te Antwerpen, docent Erasmus Universiteit Rotterdam.